

Willem (Wim) Hendrik Gout is geboren op 12 mei 1913 in Poerworedjo, NOI. Hij was de zoon van Hendrik Pieter Alexander Gout en Louise Henriette Christine van Meerkerk.

Hij woonde zijn jeugd in Nederlands Indië. Hij kwam naar Nederland, mogelijk om te gaan studeren aan de Koninklijke Militaire Academy (KMA) in Breda.

Wim was vaandrig (scoutsleiding) tussen maart en juli 1936 bij de Baronie groep in Breda. Daarna werd hij anderhalf jaar welpenleider en vervolgens verkennersleiding bij de Salwegagroep in Utrecht. Mogelijk was hij toen gelegerd in Utrecht.

Hij werd met ingang van 4 augustus 1939 aangesteld bij het wapen der genie, bij de staf van de brigade genietroepen.

Tijdens de mobilisatie was hij 1^e luitenant Genie Depot in Breda. Na de capitulatie van het Nederlandse leger in mei 1940 begon de bezetter met het demobiliseren en ontmantelen van het Nederlandse leger. Ongeveer 250.000 bleven in hun garnizoenen, maar zo'n 22.000 werden over de grens gevoerd. Eind mei kregen de meeste krijgsgevangenen Nederlandse militairen in het buitenland hun vrijheid terug. De beroepsmilitairen moesten wel de toezegging doen dat ze de Duitse staat geen schade zouden toebrengen.

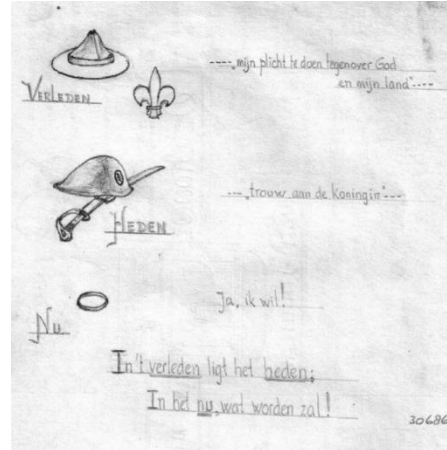
Op 15 mei 1942 kregen beroepsofficieren de oproep om zich binnen drie dagen bij de Duitse instanties te melden. Wim meldde zich en kreeg nummer 30686. De militairen werden weer in krijgsgevangenschap genomen, mogelijk omdat de bezetter er achter kwam dat onder verzetsstrijders veel oud-militairen waren. De 2.027 beroepsmilitairen werden afgevoerd naar Oflag XIII B Neurenberg-Langwasser, een krijgsgevangenenkamp in Beieren. De locatie was een voormalig trainingskamp van het leger.

Vanuit hier ging de groep op 1 en 2 augustus 1942 naar Stalag 371 Stanislaw, in het huidige Oekraïne, waar ze een paar dagen later aankwamen. Dit kamp was gevestigd in een voormalige (militaire) gevangenis. In dit krijgsgevangenenkamp zaten meer (oud) scouts zoals Johan Wijnsouw, San van den Wall Bake, Karel Bloema en Kees Kervink. Een aantal krijgsgevangenen wisten, onder via de *Reisvereniging* van San van den Wall Bake, te ontsnappen.

Om fit te blijven werd in het kamp veel aan sport gedaan. Gestudeerd werd er ook veel in het kamp. Het officierskorps bleek op de meest uiteenlopende gebieden deskundigen te bezitten, die anderen van hun kennis wilden laten profiteren. Op juridisch en technisch gebied konden zelfs academische examens worden afgelegd, waarvoor de opgaven uit Holland werden opgestuurd. Daarnaast veel talenstudies (waarbij Maleis en Russisch de

meeste aanhang hadden) en een hele serie verder cursussen, soms over de gekste onderwerpen, tot lijkverbranding, bijenteelt en liplezen toe. In het middelpunt van de belangstelling op literair gebied stond Wim, die zich met zijn bekende Maleisische lessen een grote reputatie heeft verworven. Op een tekening van luitenant Kervink is Gout bezig met het geven van lessen in het Maleis te midden van zijn leerlingen die hun goeroe vereren als een witte olifant. Daarnaast ging hij met Daan Rookmaker en San Van den Wall Bake wijsbegeerte studeren. Er ontstond een dikke vriendschap tussen hen drieën, waarbij ze vele interessante discussies hadden, o.a. over de jeugdbeweging.

Op 1 juli 1943 trouwt zijn kamergenoot en scout Kees Kervink met de handschoen met zijn verloofde Leentje Vermeulen. Op 5 juli viert hij zijn trouwfeest met zijn kamergenoten. Een compleet cahier met bijdragen van zijn kamergenoten is bewaard gebleven. Wim heeft hier een bijdrage aan geleverd.

Van Stanislau gingen de krijgsgevangen op 17 januari 1944 met veewagons naar Oflag 67 Neubrandenburg. Onderweg zijn in de buurt van Halytsj zes gevangenen uit de tweede wagon van de rijdende trein gesprongen. Het krijgsgevangenenkamp lag op het voormalige landgoed Fünfeichen in Mecklenburg, Duitsland. Het kamp werd door het Rode leger bevrijd.

Op 30 mei 1945 kwam hij aan in het Ontvangst-Centrum Gerepatrieerde Krijgsgevangenen in Weert.

Na de Duitse capitulatie werd Wim kapitein bij de Genie en ging naar Nederlands Indië. Daar was hij hoofd afdeling Japanse Zaken. In juni 1948 trouwde hij in Batavia met Els van Eek. In het leidersblad van de NPG wordt hier melding van gemaakt. Ook Els was actief binnen Scouting.

Getrouwd:
A. E. van Eek en W. H. Gout, Kapitein der Genie,
Batavia, 16 Juni 1948, Komediebuurt 8.

Wim is overleden op 19 juli 2000 in Warnsveld.

Meer informatie

[Amersfoortsch Dagblad / De Eemlander | 19 juli 1939 | pagina 4 - Historische kranten -](#)

[Archief Eemland \(courant.nu\)](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 3, 1936 » 1936-03 - Pag. 36 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 7, 1936 » 1936-07 - Pag. 30 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 21, 1936, no 8, 1936 » 1936-09 - Pag. 24 | Delpher](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 24, 1938, no 1, 1938 » 1938-01 - Pag. 36 | Delpher](#)

[Gegapt - Verhaal uit krijgsgevangenschap van Kapitein A.V. van den Wall Bake](#)

[Krijgsgevangenschap Luitenant C. Kervink - PDF Gratis download \(docplayer.nl\)](#)

[Dagboek-Kokje-webversie-14-12-2018.pdf \(krijgsgevangen.nl\)](#)

[Dagboek 15 mei juli 1942 Krijgsgevangenschap Generaal-majoor A.A. van Nijnatten Kgf 32039 - PDF Free Download \(adoc.pub\)](#)

[@A~A.1~A.1.1~328 | Nationaal Archief](#)

[De schalmei; officieel orgaan voor besturen en leidsters van het Nederlandsche](#)

[Meisjesgilde, jrg 19, 1948, no 7-8, 1948 » 1948-07 - Pag. 3 | Delpher](#)

[Anna Elisabeth van Eek geb. 15 aug 1908 ovl. 27 apr 1970: jwvdhurk](#)

[\(stamboonderzoek.com\)](#)

[Willem Hendrik Gout \(1913-\) » Indische genealogie » Genealogie Online](#)

[Stapsgewijze krijgsgevangenschap – Mei tot Mei](#)

[Oflag XIII-B - Wikipedia](#)

[Kamp Stanislau - Wikipedia](#)

[Kamp Neubrandenburg - Wikipedia](#)

[Oflag VII-CZ - Netwerk Oorlogsbronnen](#)

[Krijgsgevangenendossiers \(NIMH / Nederlands Instituut voor Militaire Historie\) - Nederlands Instituut voor Militaire Historie](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.